

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ МОР

chitanka.info

*Родни безплодни пустини,
родни безплодни блата —
дето, отробени, гинат
душни и димни села!*

*Дето бродници вечерни
с наниз от змийски глави
бродят с измамни фенери
в топлите блатни тревни.*

*Дето под було от пари,
пари от кръв и от смрад,
жълт тиф и синя малария
в белите локви цъфтят.*

*Пак ли над вас се разлива
дъх на разложена плът
и над ливади и ниви
хищни орлици пицят?*

*Пак ли над вас ще премине
черния кон на смъртта?
Родни безплодни пустини,
родни безбродни блата!*

*Като огромни сивожелти змии
лениво лазят дните по пръстта
и слънцето с оловни сламки пие
зелените запарени блата.*

Пиявици издигат из водите

*раззинати и алчни смукала.
А в късна нощ вампирите преплитат
над къщите чугунени крила.*

*Отровен е оскъдния ни залък,
магии във гираните кипят.
Във улиците ужас се търкаля,
във улиците дебне черна смърт.*

*А флагчета над портите се мятат,
а стражи бдят пред всякоя врата...
О, цветни знамена на нищетата,
о, мънички затвори на смъртта!*

3

*В къщи болна стене мама,
В огън и във пара,
някой с пушката през рамо
ходи край дувара.*

*Хей, ти, лош и страшен чичо,
дето мерно крачиш,
ти ли вратника накичи
с алено байраче?*

*Лани батя го заклаха
В двора като куче,
че над къщната ни стряха
ален пош набучил.*

*Ти недей се много пери
и не дигай свада,
че ще кмета да намеря
и да те обадя.*

*И тогава те ще дойдат,
тебе ще заколят,*

*а пък аз ще се находя
волен и на воля.*

4

*Чумо ле, пуста стихийо,
чумо ле, черна морийо!*

*Мама Никола думаше:
— Никола, синко Никола,
едничко чедо на майка,
едничка рожба галена.*

*Дай да те мама премени,
премени още нагизди
със бяла риза памучна
и ален пояс през кръста.
Премени да ми походиш,
премени, още нагизден,
да ти се майка нагледа.
Из село ходи чумата,
чумата — самодивата,
че мори чума, че гори,
който е един на майка! —*

*Никола мами думаше:
— Майко ле, стара старийо,
щеш ме нагиздиш, щеш недей,
щеш ме погледай, щеш недей!
Мене ме чума беляза,
на три е места излязла —
под лява мишца, под дясна
и трета рана под гърло.
Първата боли, та гори,
втората боли, та мори,
де боли, майко, най-боли,
под бяло гърло най-боли!*

*Във нашите сламени, криви къщурки
не грей ни слънце, ни ясна луна —
там лигави жаби подскачат и куркат
и влагата пише зелени петна.*

*Там шетат прилежно от дълги години,
със хинин и свещи, с темян и цветя,
малария, охтика, тиф, скарлатина
и тяхната вечна другарка — смъртта.*

*И гинем ний смазани, хроми, одрани
от данъци, щикове, глад и злини,
чедата ни гният във тъмни зандани,
чедата ни скитат из пусти гори.*

*Но нека — убийте в нас сетната милост
и сетната капка човечност и свян!
И нека в душите ни, нокти забили,
да ревнат стръвници за мъст и за бран.*

*И нека, когато със вили и брадви
въстанем и хукнем ний бесни от стръв,
и вашия зов за мир и пощада
нечут да заглъхне във сеч и във кръв!*

*И нека, когато със вили и брадви
въстанем и хукнем ний бесни от стръв,
и вашия зов за мир и пощада
нечут да заглъхне във сеч и във кръв!*

*Родна безбродна робия,
роден поробен народ —
кой ще разбие, разкрие
пътя на огнен възход?*

*Тъпкан от свои и чужди,
морен, ранен, повален,
ти сред жестокост и нужда
чезнеш и гинеш весден.*

*И задушават, и тровят
твоя безпаметен вик
с черкви и черни затвори,
с хинин, бесилка и щик.*

*Но през звънтежа на щика
чувам пак трепетен зов,
чувам и теб се откликвам
с вярна синовна любов.*

*И над димящите кърви
с груба и силна ръка
нежен и тих аз прегръщам
твоите ниски къщя,*

*нежен и тих аз припадам
ничком въз твоята гръд
с песен за слънце и радост,
с песен за воля и смърт!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.